

J 3,16 - 21

1. čtení: Jan 3,1-15

Kázání: Jan 3,16 Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Bratři a sestry,

je dobré mít základy. Pro barák i pro vlastní život. Ano, obojí je pak pevnější. A je dobré čas od času na ty základy kouknout. Jestli je tam kámen na kameni, jestli se to nerozjíždí, jestli právě těmi základy do baráku nejde vlhkost a celé to pak neplesniví. Taky ale proto, že v těch základech může být ukryto něco cenného. Něco, s čím už tak jako automaticky počítáme, tak automaticky, že o tom ani nevíme. No a tady máme před sebou jeden takový základ, základní kámen. Právě ten přečtený oddíl z Janova evangelia. V některých křesťanských společenstvích je to dokonce nejznámější a nejdůležitější oddíl celé Bible. A všichni ho tam znají nazpaměť. I já to tak mám. Řekne se Jan 3,16 a okamžitě mi naskočí: Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného syna A určitě je dobré znát alespoň části Bible nazpaměť. Člověku to může pomoci. Pojďme si tedy ten jeden ze základních kamenů osahat, prohlédnout. Zda je na svém místě, no, jestli tam ten kámen opravdu patří.

A začněme poctivě tak jak se má Bible číst, tedy v kontextu. S tím, co je okolo. Aby si člověk jenom nevybíral a nevytáhal verše z Bible. To se pak může lehce stát, že i ta naše svatá kniha se stane zásobárnou mých vlastních argumentů pro dosažení mých vlastních cílů. A můžu si pak i pomocí Bible obhájit jakoukoli sviňárnu, které se mi zrovna zachce. Stačí si jen na přeskáčku vybrat ta správná slova. Ten dnešní verš je součástí Ježíšova rozhovoru s člověkem jménem Nikodém. A píše se v tom evangeliu, že Nikodém byl jeden z členů židovské rady. To mimo jiné znamená, že to byl člověk vzdělaný a chytrý a moudrý. Učenec a intelektuál. Zřejmě jeden z nejvzdělanějších lidí široko daleko. A čteme, že přišel za Ježíšem v noci. To je zvláštní čas pro rozhovor, noc. Možná, aby je nikdo nerušil, možná se musel Nikodém tak trochu schovávat. Kdyby ho načapali s Ježíšem, jak s ním klidně rozmlouvá, mohli by ho taky z té rady vyhodit. Tedy Nikodém, jako tajný Ježíšův učedník. Nebo Nikodém jako zbabělec? Možná jedno, možná druhé. Obojí? Co my a naše sounáležitost s Ježíšem a jeho učením, když zrovna není Ježíš v kurzu? Ať tak nebo tak, Nikodém přišel. Jako jediný z toho jejich spolku. A říká Ježíšovi, že i když se to nemá a systém je proti tomu, že on uvěřil, že Ježíš je poslaný od Pána Boha. A následuje rozhovor. Rozhovor Ježíše, Božího syna a vzdělaného náboženského intelektuála.

A já se vám musím k něčemu přiznat. Já ten rozhovor asi moc nechápu. A doufám, že se mnou by Ježíš takhle nemluvil, protože bych mu asi úplně nerozuměl. ... Nikodém snad porozuměl. A mně se trochu zdá, že si z něj Ježíš dělal srandu. Takovou dobrosrdečnou srandu. Právě proto, aby mu ukázal, že to jeho vzdělání a chytrost a vyjimečnost je tak trochu, jako když dítě vede přerozumělé řeči s dospělým. A vlastně to dítě mluví o něčem, čemu nerozumí a ten dospělý to ví a přece s ním dokáže mluvit laskavě. Ale z celého toho rozhovoru mi vyplývá, že Ježíš chce říci asi tohle. Jsou věci, o kterých můžeš přemýšlet a hloubat, ale nic podstatného nevymyslíš, dokud si to nezkusíš. Dokud nevstoupíš dovnitř, nedokážeš to pochopit. A na to nepotřebuješ kdovíjaké intelektuální vybavení, nemusíš být zrovna profesor, aby ses setkal s Bohem. Jen musíš mít tu odvahu odložit ty svoje všelijaké obranné vrstvy a vesty a svetry a musíš se dotoho opravdu namočit. I s tím, že se ti třeba budou kolegové intelektuálové, kteří přece "vědí, o co jde, že se Ti budou smát. Nebo že tě vyhodí z práce. Jistě, můžeš o Pánu Bohu přemýšlet, mluvit o něm, napsat i kdovíjak tlustou náboženskou knihu. Ale dokud si to nevyzkoušíš, nevíš, o čem mluvíš.

No a pak Ježíš vyřkne tu slavnou základní větu. Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného syna, aby žádný, kdo v něho věří nezahynul, ale měl život věčný. No to je jasné. A krásné to je. Amen. O tom není třeba přemýšlet. Myslím, že o tom je třeba přemýšlet. Protože je to hluboký a tajemný výrok. A má nás zasáhnout v mnohem větší šíři, než se jen tak na poslech zdá. Bůh miluje svět. Jak to? Proč? A co to znamená, že ho miluje? Řekli byste to o sobě vy, že milujete tento svět? A není to náhodou nekřesťanské? Vždyť přece i v bibli čteme, že je jakési napětí mezi Bohem a světem. Jsou věci světské a věci duchovní. Nemáme být přece světští, ze světa, světáci. No a ježíš tady najednou přijde s tímhle. Bůh tenhle svět miluje. A navíc, celý svět? Není to u nás

spíš tak, že když už teda taky máme rádi tenhle svět, tak aple spíš tak, že si vybíráme to, co se nám z toho světa líbí? Že si vybíráme lidi, kteří se nám na tom světě líbí, zvířata, která se nám líbí, a krajiny, které se nám líbí. A to pak milujeme a je nám v tom dobře. Vlastně si každý vyrábíme takový vlastní svět, ve kterém se nám to líbí, je nám v něm dobře, bezpečně. A takový svět pak můžeme milovat. A ten zbytek, ten můžem buď ignorovat nebo nenávidět. Ti lepší z nás třeba mít i soucit. Aspoň někdy. Když to ve zprávách v televizi nebo v časopise dost dojemně podají. A pak pošlem i DMS za 35 korun. Ale milovat celý svět? Se vším tím svinstvem a se všemi těmi sviňáky? Proč? Za co? No Bůh ho prý miluje. Celý. Vždyť je to jeho vlastní dílo. Jako my si vyrábíme ty vlastní malé světy, on celý svět stvořil. Psi, koně, delfini a kočky. Ale i pavouci, hadi, slimáci a klíšťata. Kokořínsko, Český ráj i Alpy. Ale i pouště, sopky, propasti a permafrosty. Jan Hus, Jan Ámos Komenský, Milada Horáková a Václav Havel. Ale i Putin, Klaus, Zeman,... Dračka Nikodém.

Nakonec si myslím, že právě o to Ježíšovi v tom rozhovoru s Nikodémem šlo. Přes všechny ty jeho vědomosti a znalosti a sebejistoty mu prostě říci: Nikodéme. Pán Bůh tě má rád. I tebe. Vždyť stvořil i tebe. Ale neporozumíš tomu, dokud to nezažiješ. Dokud nesebereš tu odvalu a nevstoupíš do toho. Dokud se sám na sebe nepodíváš pravdivě, bez příkras a s důvěrou dítěte nevstoupíš do toho vztahu s Bohem. Dokud se pouze s důvěrou a nadějí neopřeš o toho, který je tak vzdálený a přece tak intimně blízko.

A tohle mi, bratři a sestry, přijde jako základ. Jako základní kámen. Jako dobrý základ.

Ale je třeba říci i zbytek. Tady Ježíšova slova nekončí. A taky tu nekončí naše námitky. Když teda Bůh celý svět tak miluje, proč s tím něco neudělá? Proč ho nezbaví toho svinstva?

Dovolte mi tady dnes skončit. Pro dnešek. A pokračovat zase příště. Odejďme domů s tím, že Bůh miluje svět. Celý svět. Strašně strašně moc. Že miluje strašně strašně moc i jednoho každého člověka, jednoho každého mně. To stačí. To dokáže změnit hodně. Možná všechno.

Amen